

Frunza și baba

Emilian Oniciuc

Ah-a venit!

A venit bătrâna cu covid-19

O frunză este încăpățânată,

O bate vântul și nu vrea

Să pice o dată...

Se leagănă în nukul despuiat

De vara cea trecut,

Ea este unica dumnezeire

A unui Dumnezeu Uituc...

Se roagă printre ramuri

Un pușor de cuc

Privind la frunza din bătrânul nuc:

-Cucu, cucu, cucu...

Frunza se usucă de atâta cuc,

Celelalte frunze aștern un covor,

Undeva în zare zboară un cocor

Un moșneag uitat-e pe un butuc,

Fumează o țigare din foi de ziare

Iar prin fumul vălătuc

Se ițesc amintiri ruginite din sătuc

Și baba îi apare... Ea să fie oare?

Bat-o norocul de babă!

Dar nu e baba lui norocoasă

E doar o femeie frumoasă,

Cu ochii albaștri și în mâna albă

Ținând delicat o coasă...

.....

Nu vă mai plictisesc prin toamnă

Așa că am să mă duc...

Nu este așa doamnă-spaniș că,

Despre femeia asta a mai scris:

Chiar și:

Emilian Oniciuc?-12.09.2020

P.S. : a început școala așa că te rog să mă stănculești cu: cultura ta!